

1998

De club gaat van start met het volgende bestuur: voorzitter, Pim Lexmond; secretaris Joop van Rijnen; penningmeester, Henk Maas; lid, Bram Verduijn. Er zijn 28 leden (E. Barentsen Mike Barnes, Maarten Berings, Adrie Camphens, Mark de Deckere, Eric Dieleman, Chris van Drongelen, Pierre Eijsackers, Levien de Feijter, Kees de Feijter, Henk Franken, Joop Freyhove, Bram Goor, Pim Hagemans, P. Hamelink, Kees de Jonge, Sjaak Lijbaart, Pim Lexmond, Henk Maas, Mark de Maat, Albert Meier, Bram Moorlag, Martin de Mul, Adrie de Putter en Joop van Rijnen, N. van Schoorisse P. Thalen en Bram Verduijn).

De kleuren van het tenue zijn geel en paars, een keuze van de Bodyline directie.

Het eerste jaar is het voor iedereen nog zoeken. Er wordt alleen op zaterdagochtend en dinsdagavond gereden. Het verzamelen voor het vertrek is op de parkeerplaats voor de vestiging van "Lifestyle center Bodyline", hoek Bachlaan – Diepenbrockstraat.

Zaterdag 4 april is het dan zo ver: de eerste tocht wordt door de clubleden gereden, 62,7 km met een gemiddelde van 25,8 km/uur.

Dinsdag 14 april is de eerste avond: er wordt 53 km gereden met een gemiddelde van 28,1 km/uur. In de loop van de maand komt het tenue beschikbaar: een paars-geel shirt en een zwarte broek. Op verzoek kan er ook een winterjack geleverd worden. Op 20 juni wordt dan de eerste toertocht gereden: De drie Vlaanderentocht vanuit Aerdenburg, de 157,5 km worden gereden met een gemiddelde snelheid van 26,5 km/uur. In de loop van het jaar beginnen sommige leden ook, voorzichtig, op donderdagavond te rijden.

Mike en Kees in Luik-Bastenaken-Luik
Blijft moeilijk die Redoute

Pim in Luik-Bastenaken-Luik

Het is al augustus als enkele leden de smaak echt te pakken krijgen: Luik-Bastenaken-Luik (144 km), de 7de Grote Rivierentocht (203km) en de International Ardennentocht (180 km) worden gereden. (Tijdens LBL besloot het, toen, oudste lid (Henk Franken) bij de voorlaatste controle door te fietsen omdat hij moeite had met het tempo van de "jonkies". Het was bijna op de eindstreep dat de "jonkies" hem pas inhaalden.)

In de vakantietijd wordt er nu ook op donderdagen langere tochten gemaakt (rondje Zeeland van 180 km en rondje Bergen op Zoom van 144 km).

Op het derde weekend in september, wordt het seizoen afgesloten met de toertocht "de Vlaanderentocht" (158 km) vanuit Axel.

Voor sommige leden is dit nog niet genoeg: op zondag 4 oktober rijden 2 leden nog de Mergelland route.

De eerste afsluitingsvergadering wordt gehouden in de kantine van "Lifestyle center Bodyline".

Gelijk het eerste seizoen hadden we ook de eerste serieuze valpartij tijdens een rit op een zaterdagochtend. Door Henk Maas nog wel, toch een van de meest ervaren leden op dat moment. Hij had zoveel belangstelling voor "iemand" in een slaapzak langs de weg dat hij het paaltje niet zag er bovenop reed. Hij moest worden afgevoerd naar het ziekenhuis.

Deelnemers na afloop Luik-Bastenaken-Luik

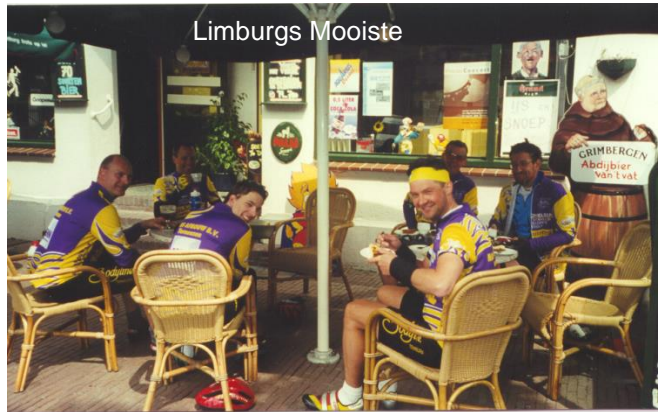
1999

Het seizoen wordt begonnen met 4 nieuwe leden (Peter Bareman, Ronald Groothaert, Martijn van Hoije en Joop Verstraten). Er zijn ook 4 afmeldingen (E. Barentsen, Pierre Eijsackers, Joop van Rijnen en P. Thalen) zodat het ledenaantal blijft staan op 28 personen. Door de afmelding van Joop van Rijnen is het bestuur zijn secretaris kwijt. Er worden dat jaar zes tochten gereden Zottegem-Robaix, Limburgs Mooiste, de Waalse Pijl, de Diekentocht, de Muur van Geraardsbergen en de Mosseltocht. Tevens zijn er 2 tochten in eigen beheer" de Vlaamse Ardennen o.l.v. Camiel de Rooij en Het Rondje

Zeeland dat door Henk wordt uitgezet. Er wordt begonnen de gemiddelde snelheid op de dinsdagavonden vast te leggen en een gemiddelde waarde over het hele seizoen uit te rekenen. Op deze wijze zijn er gegevens beschikbaar, als houvast, bij de steeds terugkerende discussie betreffende de fietssnelheid. Dit jaar is er gereden met een gemiddelde snelheid van 28,7 km/uur.

Drie leden hebben grote plannen voor het komend seizoen: Martien de Mul, Mike Barnes en Pim Hagemans willen de Marmotte gaan rijden. Daartoe moet er natuurlijk bergervaring worden opgedaan. Dit gebeurt gedurende een lang weekend in de Alpen met als standplaats Bonconseil, het ski-dorpje boven St. Foy-sur-Tarantaise. Gedurende 3 dagen worden de Rosière, de Cormet de Roselend, La Plagne en nogmaals de Rosière beklommen. Bovendien moet er iedere dag weer worden teruggeklimmen naar Bonconseil.

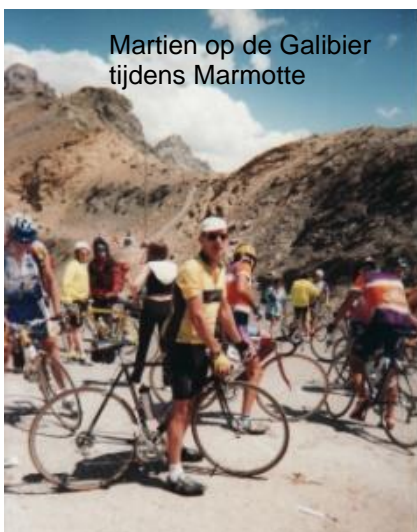
La Marmotte wordt gereden op zaterdag 3 juli (174 km, 5000 hoogtemeters). De heren besluiten eerst nog wat te trainen en op zondag 27 juni reist men per auto af naar Auris waar men verblijft in hotel "Beau Site". De Marmotte wordt gereden op een mooie maar bijzonder hete dag. Ongeveer de helft van de deelnemers bereikt, op tijd, de eindstreep waaronder, uiteraard, de leden van toerclub Bodyline. Pim Hagemans rijdt ook nog een toertocht in Noorwegen: Skien-Rjukan-Skien, 220 km in 2 dagen.

afdeling van de Iseran
Mike achter Pim.

start van de Marmotte

Martien op de Galibier
tijdens Marmotte

In het hotel in Auris bij de voorbereiding van de Marmotte, werd kennis gemaakt met de heer Michaux, commissaris te Schaarbeek, een voorstad van Brussel. Dit leidt tot de eerste seizoenafsluiting die, vanaf dan, steeds gehouden zal gaan worden gedurende het derde weekend van september. Acht fietsende leden begeleid door een volgauto rijden naar de muur van Geraardsbergen waar ze worden opgewacht door de commissaris en enkele leden van zijn fietsclub. Zij leiden ons via mooie fietsweggetjes naar Ruisbroek. Er wordt overnacht in het Formule 1 hotel met de fietsen op de kamers. De volgende dag verschijnt de commissaris en zijn vrouw op een politiemotor. Hij leidt ons via Lennik, Asse, Lebbeke, Dendermonde en Hamme weer terug naar Terneuzen. Regelmatig legt hij een kruispunt "plat" om de fietsers een vrije doorgang te verzekeren. Gedurende deze 2 dagen diende Henk Maas zijn auto als volgwagen, maar dan ook letterlijk. Bij nader inzien bleek dit niet zo'n goed idee omdat het de andere weggebruikers nogal irriteerde. Waarschijnlijk omdat de snelheid van de groep niet vergeleken kon worden met die in andere gevallen waar een volgwagen wordt ingezet.

2000

De samenstelling van het bestuur verandert al snel. Begin dit jaar komt er een nieuwe secretaris, Mike Barnes en Pim Hagemans treedt toe tot het bestuur als lid. De samenstelling van het bestuur is nu als volgt: voorzitter, Pim Lexmond; secretaris, Mike Barnes; penningmeester, Henk Maas; lid, Pim Hagemans. Dit jaar zijn er 5 nieuwe leden bijgekomen. (Kees Bareman, Cees Baumgarte, M. den Dunnen, Kurt D'Hont en Rinaldo van Geersaem) Er zijn er 6 weggegaan (Levien de Feijter, P. Hamelink, Martijn van Hoije, Bram Moorlag, N. van Schoorisse en Bram Verduijn) zodat het totaal aantal leden teruggaat naar

27. De gemiddelde snelheid op de dinsdagavonden was 28,2 km/uur. Er worden 11 tochten op de zaterdag aangeboden (Omloop Het Volk; Frans Verbeek Classic; Diekentocht; Limburgs Mooiste; Waalse Pijl; Eddy Meckx Classic; Alblasserwaard Molentocht; Muur van Geraardsbergen; Luik-Bastenaken-Luik; Roger De Vlaeminck Classic; Ronde van Zeeland). Alleen voor de Alblasserwaard Molentocht was er geen belangstelling. De deelname aan de tochten is, gemiddeld, 6 personen. De Eddy Meckx Classic wordt een klein drama voor Kurt. Na 2 lekke banden volgde een derde. Kurt besloot om tussendoor zijn band steeds maar weer op te pompen. Hierdoor kwamen we zo laat op de Muur van Huy dat alles en iedereen al weg was. Gemiddeld neemt 20 % van de leden deel aan de tochten. De top was: "Limburgs Mooiste" waar negen leden aan deelnamen. Pim Hagemans gaat de Vogezen verkennen wat een traditie binnen de club zal gaan worden. De laatste tocht van het seizoen, "Henk's Rondje" door Zeeland (201 km), wordt dit jaar voor de 2de keer gehouden. We fietsen door "de Zak", dwars door Noord Beveland, over de Oosterscheldekering, over Schouwen-Duiveland, we beklimmen! de Philipsdam, gaan door St. Philipsland en Tholen weer terug. Dankzij de goede gastronomische connecties van Maarten Berings was er een copieuze lunch in Restaurant "Hostellerie Schuddebeurs" en als klap op de vuurpijl, Leffe op "de Griete".

De deelname aan de Marmotte van vorig jaar smaakte naar meer. Dit jaar gaat het de **Maratona dles Dolomites** (153 km, 4300 hoogtemeters) worden. Er zijn 5 deelnemers: Martien, Mike, Bram, Steven (toen nog geen lid) en Pim. Helaas moest Mike op het laatste moment afzeggen vanwege de ziekte van z'n dochtertje. Het kamp wordt opgeslagen in La Villa waar we een week voor de tocht onze intrek nemen in Ciasa Girardun. Dat is 5 dagen trainen en genieten van het Italiaanse eten en de prachtige omgeving. De passo Giaou staat ongetwijfeld nog bij alle deelnemers in het geheugen gegrift

De meeste indruk maakte de beklimming van de Pordoi: waar op een frisse heldere vroege ochtend de meer dan 7000 deelnemers naar boven zwoegden. Het enige geluid dat je hoorde was het lopen van de ketting en het zuchten van de fietsers. De start had vertraging. Er kon natuurlijk niet gestart worden voordat de eerwaarde padre zijn zegen had gegeven. De helikopter die hem naar de start zou brengen had echter enige vertraging.

Het **afsluitingsweekend** vond dit jaar plaats in en rond Lossier. Er waren 11 deelnemers. Henk was geblesseerd maar hij reed de volgwagen letterlijk overal doorheen. Men kan zich nog een bospad herinneren... 's Avonds hadden we veel geluk. Het was de laatste dag van de barman en hij nam het niet zo nauw met de betalingen. Met gevolg dat sommige mensen de volgende dag nogal vergeetachtig waren. Eentje was ook lichamelijk nog wat ongecoördineerd zodat Chris bijna in de sloot belandde.

Rond deze tijd moet het geweest zijn dat de valpartijen Bram Goor inspireerde tot het instellen van een "tuimeltrofee". De trofee wordt toegekend aan diegene dit het afgelopen seizoen het best voldoet aan de volgende definitie: De "winnaar" is de persoon die het afgelopen jaar de meeste pech heeft gehad en daardoor zijn favoriete sport niet kon uitoefenen zoals hij dat wilde.

start van de Dolomieten Marathon
Steven, Martien, Bram en Pim

Bram, Steven en Pim
op de top van de passo Falzàrego

pauze in tijdens het afsluitingsweekend in Twente

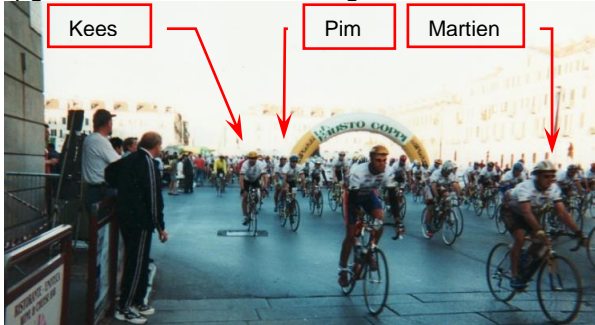
2001

Er is de afgelopen winter vrijwel ieder weekend gefietst door Henk Maas en Pim Hagemans. Hoewel de afstanden nog beperkt zijn, zo tussen de 50 en 70 km, is dit een begin. Bij het begin van het seizoen is het bestuur ongewijzigd. Dit jaar mogen we ons eerste vrouwelijk lid verwelkomen: Ellen den Exter. De andere nieuwe leden zijn: Jacques de Buck, Hans Dieleman, Ronnie 't Gilde, Steven Groot Wassink, Donald Harding en J van der Hoof. Cees Baumgarte heeft zijn lidmaatschap opgezegd. Er zijn nu 33 leden.

De eerste 3 jaren zitten erop en er wordt nieuwe kleding aangeschaft van de firma BEST, made in Spain. De kleuren zijn veranderd in geel en blauw, de kleuren van Maas Afbouw, onze hoofdsponsor. Sommige leden juichen nieuwe kleuren van harte toe zoals Albert met zijn bekende hekel aan paars. Er zijn ook moppers: Martien is het niet eens met de sponsor, Installatiebedrijf Dierx uit Hoek. Hij weigert zich in deze verpakking te vertonen. Uiteindelijk bleek hij het goed gezien te hebben, gezien al de moeite die de penningmeester, Ronald, heeft moeten doen om het sponsorgeld uit Hoek te innen! Er zijn 10 toertochten gepland en 2 tochten in eigen beheer. Voor 2 was er geen belangstelling (Limburgs Mooiste en de Zuid Veluwe klimtoer) Ook de belangstelling voor de tochten is matig dit jaar, gemiddeld 4 personen. Het dieptepunt was LBL waar maar 2 leden belangstelling voor hadden. De gemiddelde snelheid op de dinsdagavonden lag dit jaar op 28,3 km/uur.

De fietstoerclub gaat voor het eerst naar de **Vogezen**. Maarten Berings, Mark de Maat en Pim Hagemans doorkruisen de Vogezen van noord naar zuid in 3 dagen. Er wordt dankbaar gebruik gemaakt van het aanhangwagentje van Kees de Feijter om de fietsen te vervoeren. Hoewel het begin juni is worden ze de 2de dag geteisterd door sneeuwstormen op de Route de Crêtes. Tijdens de laatste dag worden, in een rit van 155 km, de Grand Ballon, de col de Hundsrück, de Ballon d'Alsace en de ballon de Severance beklommen (3200 hoogtemeters)

Martien de Mul en Pim Hagemans rijden van 29 juni tot 5 juli van Terneuzen naar de **Mont Ventoux**. In 7 dagen wordt 1086 km afgelegd en 12074 hoogtemeters overwonnen. In Die worden ze opgewacht door Kees de Jonge en met z'n drieën beklimmen ze de Mont Ventoux via Bédoin.

Het drietal rijdt door naar Cuneo waar op 8 juli wordt deelgenomen aan "**La Fausto Coppi**" een cyclospportieve over 198 km en 4100 hoogtemeters. Vooral de colle di Valcavera met zijn 1784 hoogtemeters is een echt kuitenbijtertje. De afdaling van de colle di Sampèyre is bloedstollend door de smalle bochtige wegen langs diepe afgronden. Gelukkig hebben de Italianen de scherpste bochten afgezet met een rood-wit lint. Iedereen komt gelukkig heelhuids aan de finishlijn hoewel de laatste 20 km sterke gelijkenis vertoonde met die van de Prima Vera.

Zondag 26 augustus rijden Mike Barnes, Joop Verstraten en Pim Hagemans de Ötztalerradmarathon vanuit Steinach am Brenner. Gezien de lengte (238 km) en de hoogtemeters (5500), wordt er, gedurende 5 dagen, hard getraind waarbij Joop en Pim ook nog een uitstapje maken naar de Stelvio. Om een of andere reden (waarschijnlijk het tijdsverschil met de andere 2) krijgt Pim de naam dat hij "pakt" wat natuurlijk volledig uit de lucht gegrepen is. Gedurende deze 3 activiteiten werden we begeleid en verzorgd door Els Hagemans.

Het **seizoen wordt afgesloten** in Friesland, met als standplaats Bolsward, wordt in 2 dagen de Elfstedentocht gereden. Chris van Dorgelen, Kees de Feijter, Eric Dieleman, Ronald Groothaert, Peter Bareman en Pim Hagemans zijn van de partij. Vooral zaterdag was het afzien, harde wind, 12 °C en veel buien. Men had met ons te doen toen we 's avonds terugkwamen in het hotel. Nadat we het water uit onze schoenen hadden laten lopen zijn we bij de kachel gaan zitten en kregen we plotseling grote dorst. Zondags was het een stuk beter, minder wind, redelijk zonnig en droog.

Dit jaar is de naam van de ontvanger van de Tuimeltrofee voor eeuwig verloren gegaan.

2002

Dit jaar staat te boek als een bijzonder rustig jaar. Het bestuur blijft ongewijzigd. Er is één nieuw lid (Paul de Wever) en 2 leden zeggen hun lidmaatschap op (Henk Franken en J Freyhove). Er zijn nu dus 32 leden. Er zijn 11 toertochten gepland op de zaterdagen waarvan 3 in eigen beheer. Voor 3 tochten was er geen belangstelling (Pedaal 2000, 9e Polder en Krekentocht en Omloop Destelbergen Roborst Destelbergen). Ook de belangstelling voor de tochten is weer matig dit jaar, gemiddeld 6 personen voor de tochten waar belangstelling voor was. De meeste belangstelling was voor de Omloop het Volk die door 9 leden is gereden. De gemiddelde snelheid op de dinsdagavonden lag dit jaar op 28,2 km/uur, dus vrijwel identiek aan vorig jaar.

Er zijn geen grote evenementen dit jaar. Pim Hagemans is in zijn eentje de Pyreneeën gaan verkennen die hij van oost naar west doortrok.

Na de natte Elfstedentocht van vorig jaar werd dit jaar het "warme" zuiden opgezocht. De keuze wat betreft de **seizoensafsluiting**, was gevallen op de MergelHeuvellandTweeDaagse met start in St. Geertruid. Er waren 8 deelnemers: Jacques, Kees de Jonge, Kurt, Chris, Ronald, Henk, Peter en Pim.

Henk had deze keer de huisvesting geregeld. Hij had een vriend/kennis.... die wist wel een goedkoop hotelletje te regelen en ook nog wel wat prachtige fietstochten in Limburg. Enfin, hij zou zelfs met ons meefietsen. Er is allemaal niets van gekomen. Tenslotte heeft Henk uit een boekje met goedkope hotelletjes Hotel Bemelmans in Wijlre (spreek uit Wielder) opgeduikeld. Niet direct in de omgeving van de start, maar we hadden wat. In eerste instantie bleek hotel Bemelmans niet bepaald de top. We schenen de enige gasten te zijn en de bar was compleet verlaten.

Uiteindelijk bleek het echter heel gezellig op vrijdagavond. We hadden plaatsgenomen aan de ronde tafel. Later bleek dit de stamtafel te zijn van een groepje wat later binnenkwam en die vonden dat niet zo leuk, maar gelukkig zijn Limburgers aardige mensen.

Na een heel redelijk ontbijt gingen we op weg.

(Jacques had zelfs aan plastic zakjes gedacht zodat hij ook zijn lunch kon bereiden). Het was goed weer maar 's ochtends nogal fris (12 °C). Gezien de behoorlijke afstand tot Geertruid en het feit dat de route toch vrijwel langs het hotel liep besloten we om hier te starten. We zouden dan vanzelf wel langs de officiële start komen. Helaas, na al een flink stuk gefietst te hebben haalden we de mensen in, die de route nog aan het uitzetten waren. Dus toch maar eerst naar St. Geertruid gefietst. Na ons voor beide dagen te hebben ingeschreven, op weg volgens de officiële route. Geluncht werd er in Visé. Fietsers waren hier blijkbaar niet zo welkom want ons werd direct duidelijk gemaakt dat we alleen konden eten en anders maar weer moesten verdwijnen. Eten, nou dat wilden we nu precies, dus dat kwam goed uit. Sommigen hadden een speciale hap genomen die later toch wat zwaar op de maag bleek te liggen.

Zondag, door België, hadden we de eerste 3 uur pech, regen. Bij de meesten bleek dat de moraal wat aan te tasten en werden de "uitstulpingen" naar Vaals en Maastricht overgeslagen. Het bleek weer dat ieder nadeel z'n voordeel heeft. Vlak na aankomst vielen er zware regen buien. De 3 die-hards die de volledige ronde hadden gefietst kwamen dan ook verzopen binnen. Vooral Kees de Jonge die ongeveer 4 km voor de finish nog

een leuke brand kreeg die hij in de regen kon verwisselen. Al met al, weer een prima weekend.

Ook dit jaar is de naam van de persoon die de Tuimeltrofee heeft ontvangen in vergetelheid geraakt.

2003

Pim Lexmond laat weten te willen stoppen als voorzitter. Jacques de Buck wordt de nieuwe voorzitter. Ronald Groothaert gaat later in het jaar het penningmeesterschap overnemen van Henk die zich meer gaat bezighouden met de sponsoring. Er zijn nu 5 bestuursleden een beter aantal i.v.m. het nemen van beslissingen. Zes leden hebben hun lidmaatschap opgezegd (Maarten Berings, Mark de Deckere, M. den Dunnen, Hans Dieleman en Donald Harding). Een nieuw lid heeft zich aangemeld (John Donks) zodat het ledenaantal is gedaald naar 28.

Er zijn 22 toertochten gepland op de zaterdagen waarvan 2 in eigen beheer. Voor 9 tochten was er geen belangstelling De belangstelling voor de tochten die wel doorgingen is verbeterd, gemiddeld 9 personen. De meeste belangstelling was er voor de lustrumrit die door 22 leden is gereden. Een bijzondere rit dit jaar was het "**Rondje Pontje**" op 15 maart, koud dus en storm uit het oosten. De tunnel was net geopend en de veren zouden uit de vaart gaan. Het was de laatste keer om "rond" te rijden via de 2 ponten. Met 15 deelnemers een van de beter bezette tochten dit jaar. Martien had op het laatste moment de plaats ingenomen van Ellen die geblesseerd was. Dat is hem uiteindelijk niet zo goed gekomen (zie krantenartikel). Chris nam een boot eerder en moest alleen tegen de wind in. Zo ook Bram en Mike, eenmaal aan de overkant waren zij razendsnel vertrokken en moesten het ook verder alleen doen. Na afloop werd er nog uitgebreid over nagepraat in café de Griete De gemiddelde snelheid op de dinsdagavonden lag dit jaar op 28,6km/uur, dus iets hoger dan vorig jaar.

Valpartij

PZC 17-3-03

Bij Nieuwdorp ging het rond het middaguur fout. Een renner brak zijn stuur bij een valpartij. Hij is naar de bus door de tunnel gebracht en zo verder naar huis gegaan in Zeeuws-Vlaanderen. Rondrijdende fietsenwiel...

de Schelde werd overgestoken bij St. Amands

De eerste 5 jaar van de vereniging zitten er op. Dit jaar wordt dus een **lustrumjaar**. Op de voorjaarsvergadering wordt de lustrumcommissie samengesteld. Deze bestaat uit: Joop Verstraten, Albert Meier, Kurt D'Hont, Ronald Groothaert en Ellen den Exter. Het lustrum wordt gevierd op zaterdag 24 mei met een fietstocht die start om 10:00 uur vanaf Bodyline en een barbecue in café Driewegen vanaf 17:00 uur. Voor de fietstocht hebben zich 22 leden aangemeld en 5 partners. Aan de barbecue nemen 34 personen deel. Ellen den Exter kon vanwege een blessure niet meefietsen. Ze volgde in de 'bezemwagen' en zorgde voor

de versnaperingen. De mannen fietsten een tocht van 137 km over Temse, langs de Schelde en via het Donkmeer weer terug. De vrouwen legden 72 km af. Gezamenlijk werd tot de Klinge gereden daarna reden de vrouwen naar Moerbeke, langs de Moervaart naar Wachtebeke en weer terug naar Terneuzen. Gedurende die tocht lukte het Nelleke om 5 lekke banden te krijgen en Joke verbeterde het wereldrecord van de fiets vallen tijdens een lustrumrit. Aan de barbecue namen 34 personen deel en het was bijzonder gezellige avond.

Dit jaar is er veel belangstelling voor een **Vogezenweekend**. Van 6 tot 10 juni verbleven 8 leden in Chalets des Roches in Saint Maurice sur Moselle aan de voet van de Ballon d'Alsace. Er was een ambitieus programma, te ambitieus naar later zou blijken. Iedereen had in 2 dagen zoveel gegeven dat er werd besloten van de 3de dag maar een "uitrijdag" te maken. Uiteindelijk werden er die dagen toch nog 375 km en bijna 7000 hoogtemeters overwonnen. Het weekend was bijzonder geslaagd met als enig minpunt dat er in het restaurant waar we 's avonds aten geen bier meer was. Een groep Duitse motorrijders had vrijdagmiddag al het bier opgedronken en tot maandag zou er geen bevoorrading zijn.

Na het toch wat slappe seizoen afgelopen jaar, was er weer belangstelling voor een nieuw evenement, een nieuwe uitdaging. Zeven leden (Jacques de Buck, Bram Goor, Pim Hagemans, Kurt D'Hont, Kees de Jonge, Jacques Lijbaart en Joop Verstraten) hebben het plan opgevat om "**Maastricht – Den Helder**" te gaan rijden. Deze 3^e Fred Rempelberg Classic werd georganiseerd door de Helderse Ren- en Toerclub D.O.K. en vond plaats op zaterdag 21 juni, de kortste nacht! De officiële afstand van deze tocht is 330 km.

0:00 uur vertrek vanuit Maastricht

Maastricht-Den Helder, of wel hoe je met 4 A-4tjes het land doorkruist. Het vervoer was op de bekende soepele wijze geregeld door Henk, hoewel dit sommige mensen wel een slapeloze nacht bezorgde. Gelukkig bleek taxi Zegers nog bereid om een "busje" af te staan. Henk, die als een van de eerste op het evenement had ingetkend bestuurd deze bus. Een blessure weerhield hem van deelname. Chris was bereid gevonden het fietsenbusje te besturen. Hij had speciaal een vrije dag geregeld om ons van dienst te zijn.

Om 10 uur 's avonds waren we op het vertrekpunt, ruim op tijd om het 1e deel van de route te bestuderen en de fietsverlichting te contro-

leren. Sjaak had de meest indrukwekkende oplossing: twee grote zaklampen, aan weerszijden van de voornaaf. Het zag er adembenemend uit. Helaas na ongeveer 15 minuten was het einde oefening, de batterijen waren op. Om precies 12 uur 's nachts, bij een temperatuur van 6 °C, werd het startschot gegeven voor de 75 vermetelen. In het donker werd er als een gek door Limburg gereden, 34 à 35 km/uur. Bij Weert reed de kopgroep fout. De rest waaronder Jacques, Joop en Pim besloten de correcte route te rijden. Het bleek een geduchte omweg te zijn. Te meer daar een afslag werd gemist: een fietspad door het bos werd genegeerd vanwege onze slechte verlichting. Daardoor konden we de limonadefabriek in Maarheze niet vinden. We hebben ongeveer 3 kwartier verspeeld. Al die tijd stond de rest "kou te lijden". Het werd dan ook een korte stop na 190 km. Bram en Sjaak waren vrijwel direct aan de "tweede etappe" begonnen. In Vianen kwamen we ze weer tegen. De weg naar Eindhoven was "easy". Tot het viaduct onder station was er geen probleem daarna zijn we fout gereden. Op weg naar Den Bosch haalden we de bezemploeg in! Een stelletje ervaren rotten die ons in no time door Den Bosch loodsten. Hier haalden we ook de grote groep weer in. Ook in Vianen, een dorp toch, viel het niet mee de juiste weg te vinden. Maar het ontbijt vergoedde veel en het verplichte uur rust vloog om.

De derde etappe ging voor sommigen over bekend terrein. Daardoor hadden we geen probleem tot Amsterdam. In Driemond stonden Henk en Chris te wachten. Ze waren maar net op tijd. Henk had "vergeten" een routekaart mee te nemen. Onder het motto "bij ieder kerktoeren ligt de oplossing" hadden ze toch de juiste weg nog gevonden. Volgens Henk lagen we toen goed voorop. De grote groep die een kwartier voor ons uit Vianen was vertrokken kwam langs toen wij zaten uit te rusten. Het laatste stukje tot Monnickendam ging ook zonder probleem. Gedurende de laatste etappe werd de wind een geduchte tegenstander. Het kopwerk werd uitsluitend gedaan door Sjaak, Kurt en Pim. We reden gemiddeld 28 km/uur en vaak nog 30. Bij Winkel reden we weer eens fout. We konden Kolhorn niet vinden. Via Zijdewind met veel tegenwind zijn we naar Schagen en Den Helder gereden. 13 km voor Den Helder liepen de wieltjes uit Bram zijn derailleur wat tot een half uur vertraging leidde. Om 16:40 uur kwamen we aan op de wielervebaan in Den Helder. Al met al hebben we best goed gereden met een gemiddelde van 26 km/uur. Uiteindelijk werden 351 km afgelegd.

Aankomst op de wielervebaan in Den Helder

Alsof het allemaal nog niet genoeg was, besloten Mike en Pim om de **Alpen Challenge** te gaan fietsen op zondag 24 augustus (215 km, 4000 hoogtemeters). Op 17 augustus werd vertrokken naar Lenzerheide. De eerste 4 dagen werd er getraind waarbij alle cols van de rit werden beklommen. Mike werd gedurende de trainingsdagen ziek en ging naar huis zodat Pim de tocht alleen heeft gereden.

koffie drinken in Barchon

Net als vorig jaar was voor de **seizoensafsluiting** weer de MergelHeuvellandTweedaagse gekozen. Vrijdag om 18:00 uur vertrokken, Ronald, Henk, Jacques de Buck, Sjaak Lijbaart, Chris, Kurt, Kees, John, Albert en Pim naar Zuid-Limburg. Er waren 5 kamers gereserveerd in Hotel Restaurant Berg en Dal, Dorpsstraat 19 te Slenaken. We lieten ons de Tongerloutjes goed smaken. "Nog een Tongerloutje heren?" werd een gevleugelde uitspraak. Om ongeveer 10:30 uur arriveerde Peter uit Zwolle, de Tongerloutjes waren toen al op. Zaterdagochtend gingen we om 8:45 uur op weg naar Libeek. Het was warm met temperaturen boven de 30 °C en geen wind. Dit maakte de tocht nogal zwaar en sloopte de deelnemers zodanig dat besloten werd de 120 km te rijden. Behalve Sjaak Lijbaart, Kurt, Kees de Jonge en Pim. Zij hebben de volle 160 km (184 inclusief van en naar Libeek) gereden. Zondag zijn we met de auto naar de start in Libeek gereden. Zo konden we na afloop meteen vertrekken. Het was iets minder warm en er stond nogal wat wind. De meeste reden 90 km. De splitsing was na de lunch in Epen. De volle 120 km werd volbracht door Kurt, Peter, Jacques de Buck, Kees, John en Pim. Tocht en verzorging waren, ook dit jaar, weer prima georganiseerd.

Vanwege zijn 2 spectaculaire duikelingen dit jaar ging de **Tuimeltrofee** naar Martien.

2004

Vanaf dit voorjaar worden de vergaderingen gehouden in de kantine van Maas Afbouw. Dit is gedaan vanwege de privacy en om kosten te besparen. Zes leden hebben hun lidmaatschap opgezegd (Rinaldo van Geersaem, Ellen den Exter, Ronnie t Gilde en Jan van der Hoof). Drie nieuwe leden hebben zich aangemeld (Wim Dorreman, Kees Toorenaar en Walter IJsebaert) zodat het ledenaantal is gedaald naar 27.

Er zijn 20 toertochten gepland op de zaterdagen waarvan 7 in eigen beheer. Voor 2 tochten was er geen belangstelling. De belangstelling voor de tochten die wel doorgingen was, gemiddeld 5 personen. De meeste belangstelling was voor 3 van de tochten in eigen beheer waar 10 of meer leden aan deelnamen. Een bijzondere tocht was de **ronde van het IJsselmeer**. Hier namen 5 leden aan deel. Het weer was niet best. We werden geteisterd door geweldige regenbuien. We kregen 7 leuke banden waarvan 3 voor Henk. Hierdoor waren we behoorlijk in de achterhoede beland. Er woei een harde noordwestenwind, windkracht 7 en dus pal tegen op de Afsluitdijk. Bij aankomst in Den Oever bleek ineens dat we in de voorhoede zaten. Kurt had hiertoe zijn bijdrage geleverd door als haas lange tijd 50 meter voor de groep uit te rijden. Na 13 uur en 3 kwartier waren we weer op ons vertrekpunt gearriveerd. De teller stond op 292 km met een gemiddelde van 26,6 km/uur. Na een paar heerlijke Koninck's, een warme douche en een prima maaltijd zag de wereld er opeens weer een stuk vrolijker uit.

De gemiddelde snelheid op de dinsdagavonden lag dit jaar op 28,8 km/uur, dus weer iets hoger dan vorig jaar.

Vogezen weekend: Ook dit jaar werden de eerste hoogtemeters door een aantal leden in de Vogezen gemaakt. Net als vorig jaar had Pim het appartement aan de voet van de ballon d'Alsace afgehuurd. Kees en John waren met hun caravan gekomen. De 1ste dag werd 130 km afgelegd met 2189 hoogtemeters; de 2de dag werd 124 km gereden met een hoogteverschil van 2737 meter, waaronder de Grand ballon vanuit het zuidoosten wat Kurt deed opmerken dat dit toch een "beest" van een col was. De 3de dag werd 84 km afgelegd met 1691 hoogtemeters. Die dag werd niet door iedereen gefietst. Er waren fysieke problemen ontstaan bij sommige deelnemers door sportieve concurrentie maar voor Jacques was dit door ziekte.

Alpenweek: Martien, Kurt en Pim zijn de eerste week van augustus nog wat hoogtemeters gaan verzamelen in de Franse Alpen. In Bourg St. Maurice was een appartement gehuurd. Het programma samengesteld met als sluitstuk "de Madeleine". Het liep wat anders vanwege het weer. Zondag tot en met dinsdag was het prima weer en werden Les Arcs, de Petit St. Bernard, St. Foy station, de Cormet de Roselend en de col du Pré aangedaan. Maar daar-na ging het mis. Vanwege het slechte weer op de top van de Iseran werd niet verder gereden dan Val d'Isère en de volgende dag werd "La Plagne" maar gedeeltelijk gedaan vanwege de regen. Behalve door Kurt, die in regen en onweer, tot La Plage Villages (2100 m) is doorgedrongen. De laatste dag was het weer opgeknapt en kon alsnog de Iseran worden bedwongen, heen en terug vanuit Val d'Isère.

De **seizoensafsluiting** vond dit jaar plaats rond Baarle Nassau. We verbleven in "de Bonten Os". De bar was erg gezellig. Dit bleek dezelfde avond al gevolgen te hebben. Martien ging te

schielijk liggen en werd draaierig, Kurt werd ziek. Volgens Chris bleek het maar goed dat Pim's bed vrijwel onder het lichtknopje stond anders was het niet goed gekomen toen hij het licht had uitgedaan. De volgende dag had vrijwel iedereen hoofdpijn. Om 9:35 uur vertrokken we richting Turnhout. Het was goed dat de eerste 5 kilometer op een rechte weg werden afgelegd zodat er niet te veel moest worden nagedacht. Uiteraard ging dit ten koste van het "gemiddelde" tot verdriet van Peter die er alles aan deed om dit weer wat op te krikken. Of het met de vorige avond te maken heeft is niet bekend maar we raakten nogal eens de weg kwijt. "Op de tast" werd Vessum gevonden alwaar

alleen de snackbar open bleek voor consumpties. Iedereen nam een uitsmijter en knapte er danig van op. Net voor half 5 waren we weer terug in Baarle Nassau. Na een prima ontbijt werd op vrijwel hetzelfde moment de zondagtocht aangevangen. Dit keer in zuidwestelijke richting naar Zondereigen. Het was een stuk frisser maar

dat kwam iedereen best uit. Ook vandaag ging het niet zo goed met het vinden van het pad. Dit had een extra "lusje" tot gevolg van 30 km. Vlak voor Westmalle kreeg Martien een leuke band. Nu bleken we vlak voor een café annex eetlokaliteit te staan en terwijl we met de band stonden te worstelen nam Ronald de bestelling op zodat we vrij snel van een heerlijke spaghetti en Koninckje konden genieten. Na deze voortreffelijke lunch hebben we ons niet meer druk gemaakt over het pad en via de bekende route werd Baarle Nassau weer bereikt. Kamer 212 stond nog tot onze beschikking zodat we nog eens lekker konden douchen. Na nog een Koninckje werd de thuisreis aanvaard.

Albert was dit jaar aan de beurt voor de **Tuimeltrofee**. Door veel blessures heeft hij een groot deel van het jaar niet kunnen fietsen.